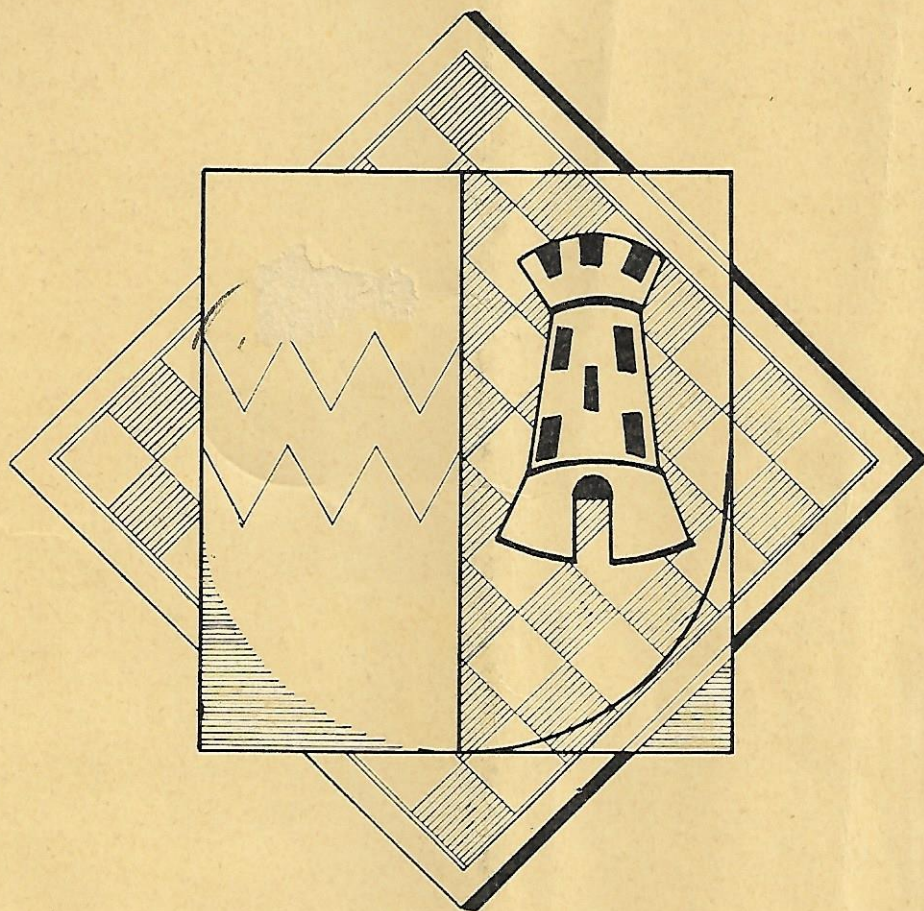

OVERSCHIE SCHAAKT

Maandblad van het schaakgenootschap OVERSCHIE

Hoofdredacteur: D. P. Liefhebber

-

Telefoon 267951

*Verenigingsavond elke vrijdag 20.00 uur,
Rotterdamse Rijweg 10, Overschie*

" OVERSCHE SCHAAKT "

Maandblad van het Schaakgenootschap Overschie
Hoofdredacteur: D.P. Liefhebber - Telefoon 267951

B e s t u u r :

VOORZITTER:	J.A.W. Hammer Boreelstraat 1c Telefoon 248322
SECRETARIS:	E.W. van Musscher Vierambachtstraat 110b Telefoon 259371
PENNINGMEESTER:	G.J. van Keimpema Erasmussingel 261 Telefoon 184954 Girorekening 693389
WEDSTRIJDLEIDER (intern):	J.P. van Steenis West Sidelinge 296 Telefoon 280741
WEDSTRIJDLEIDER (extern):	M. Degeling Patijnstraat 14c Telefoon 156095 Girorekening 1592015
COMMISSARIS VAN MATERIAAL:	P. Noorlander v.d. Hilststraat 12 b.
PUBLICITEIT:	J.C.D. Pronk Henegouwerlaan 62 a Telefoon 144290

januari / februari 1969

Van de Hoofdredacteur

Dit keer is mijn cursiefje heel weinig. Ik ben met Mao naar bed geweest. Vandaar ons lange uitblijven. Hoe het ook zij, ik ruim mijn plaats in voor onze sekretaris, die op deze pagina zijn groene tafel afruimt. Veel plezier met dit nummer.

D.P. LIEFHEBBER

Vanachter de groene tafel

Het gebeurt niet gauw, dat dingen, die tijdens een bestuursvergadering zijn besproken, aan de leden bekend worden gemaakt. Eens per jaar wordt het bestuur gekozen en deze bestuursleden trachten een jaar lang naar hun beste kunnen de vereniging zo goed mogelijk te leiden. Na dat jaar kunnen de overige leden al dan niet kritiek uitoefenen op het beleid, doch wat in de bestuursvergadering wordt besproken, blijft geheim.

Thans maak ik, met instemming van de overige bestuursleden, op de normale gang van zaken een uitzondering, omdat een belangrijke en droevige gebeurtenis ons te wachten staat. De kans is bijzonder groot, dat het clubblad, dat u op dit moment in handen hebt, het laatste zal zijn.

De reden hiervan laat ik hier meteen op volgen: een gebrek, niet aan belangstelling om het te lezen, maar aan initiatief onder de leden om gezamenlijk ervoor te zorgen, dat het mogelijk is om dit blad te vullen. Het is ergens schandalig dat ongeveer 50 leden met elkaar niet in staat zijn om per lid één maal per jaar een stukje voor dit clubblad te schrijven, temeer, dat twee bestuursleden de kosten, die aan dit blad zijn verbonden (en deze zijn niet gering) geheel voor eigen rekening hebben genomen.

Bovendien draaide de laatste tijd slechts één man voor de totale werkzaamheden op (Dit was nog niet eens degene, die eigenlijk het merendeel van de activiteiten had moeten leiden).

In deze betreurt het bestuur het gebrek aan medewerking bij de leden. Het bestuur is het er daarom ook unaniem over eens, dat, indien de leden vanaf heden niet meer activiteit tonen bij het tot stand komen van dit clubblad, dit tot aan de Algemene Ledenvergadering het laatste exemplaar is geweest. Alleen wanneer zich meerdere leden melden, die bereid zijn regelmatig voor kopy te zorgen, kan het clubblad nog gered worden. Anders is het onherroepelijk voorbij, afgelopen, uit.

Verder meen ik er goed aan te doen nu reeds onder uw aandacht te brengen, dat de wedstrijdleader extern Degeling en het algemeen bestuurslid Pronk zich bij de eerstvolgende algemene ledenvergadering in april niet herkiesbaar zullen stellen.

Hiervoor dienen andere kandidaten te komen, wil de vereniging niet in grote moeilijkheden komen.

M u t a t i e s

De Heren Arnold, Everhardt, Jongejans, v.d. Rhee, Schols en van Bennekum zijn als lid afgevoerd. Door verhuizing of om reden van studie of drukke werkzaamheden, waren zij niet langer in staat de verenigingsavonden te blijven bezoeken.

Wij zien de heren node gaan.

Hierdoor bedraagt het aantal leden van onze vereniging 46.

De Secretaris,

Ed. van Musscher.

Spangen 6 - Overschie 3

Op dinsdag, 28 januari 1969 trad Overschie 3 aan tegen Spangen 6. Dit was een uitgestelde wedstrijd, die op verzoek van de tegenpartij een week later werd gespeeld.

Ook dit keer bleek weer het sterke moreel van deze ploeg. Ondanks het feit, dat captain Degeling niet aanwezig was en ondergetekende deze functie moest waarnemen, startten we compleet, zij het met een invaller.

Aan bord één schoof Barten heel secuur naar remise. De Vos deed de naam van zijn dierlijke naamgenoot eer aan en wist zijn tegenstander op slimme wijze te verschalken. Ook Roth aan bord 4 maakte geen fouten, althans minder grote als zijn tegenstander. Ondergetekende, thans als playing-captain, heeft ervaren, dat deze combinatie te zware eisen stelt. Ik wil dit niet als enig excuus aanvoeren, daar ik in het middenspel toch wel enige remisekansen heb gehad.

De Boer had kennelijk de gruweldaden tijdens de politionele acties in Indonesië op de televisie gezien, getuige de wijze, waarop hij zijn tegenstander langzaam doodmartelde.

Boermans stond op een gegeven moment in een gewonnen positie, hetgeen bleek uit een uitlating van zijn tegenstander tot diens wedstrijdleader: "Ik sta verloren". Boermans vertaalde dit ten onrechte met: "Ik geef het op". Na zijn volgende zet (een abominabele) vroeg hij aan zijn tegenstander, of deze nog van plan was het op te geven. Deze had echter ook de zwakte van de afgegeven zet gezien, kon het eerder verloren stuk terugwinnen en tevens de helft van de partij.

Kromhout aan bord 7 merkte, dat je over heel wat schaakkunst dient te beschikken wil je ongestraft een stuk kunnen offeren. De tegenstander nam het met beide handen aan.

Gerbrandy kon zijn optreden nog niet waar maken, maar gezien zijn spel verdient hij zeker nog eens een kans.

Bij Takkenberg is het altijd of zeer goed of zeer slecht. Dit keer zeer goed, dus een punt. Mag het aan bord negen !!!

Henri Krop, bord tien, een vol punt. Een goede gewoonte om in ere te houden.

Al met al toch een prettige wedstrijd met niet al te grote incidenten.

Ten slotte dit. Stukken, die tijdens een partij worden aangeraakt, dienen ook gezet te worden, tenzij het niet mogelijk is. Wie de schoen past trekke hem aan.

De volgende wedstrijd is tegen Schiebroek. Deze thuiswedstrijd moet gewonnen worden. Een andere mogelijkheid bestaat niet.

Ed. van Musscher.

Schaakkundig A.B.C. - Jeugdschaak

Optimisme was mijn enige helper, toen ik op de 23e december mijn plaats achter het bord innam in groep één van het traditionele kerstschaaktoernooi. De eerste tegenstander was de Schiebroekenaar Westerveld, van wie ik reeds enige malen overtuigend verloren had.

Enige toeschouwers waren echter zo vriendelijk de deur op irriterende wijze te openen en te sluiten, waardoor mijn tegenstander, met wit spelend, na: 1. e4, e5 2. Pf3, Pc6; 3. Lb5, a.6; 4. Lxc6, dxc6; 5. 0-0, Lg4; 6. h3, h5; zelfs in moeilijkheden kwam. Helaas offerde ik een pion toen de aanval al lang afgelopen was en na 47 zetten was de eerste nul binnen.

De andere spelers in de groep, v. Wijgerden en Hagendijk waren toen reeds lang zeer vriendschappelijk remise overeengekomen.

De tweede partij was interessanter, zodat ik die in z'n geheel wil aanbieden:

SMIT - HAGENDIJK

1.	e4	e5	11.	Ld2	Tb8
2.	Pf3	Pc6	12.	Lb3	Lg4
3.	Lc4	Pf6	13.	0-0	c5
4.	Pg5	d5	14.	Ld2xa5	Dd8xa5
5.	e4xd5	Pa5	15.	Pbd2	Dc7 (tegen Pc4)
6.	d3	h6	16.	h3	Lh5
Over deze zet dacht zwart 27(!)			17.	Te1	Kh8
minuten na. Tijd: 1½ uur voor 36 zetten			18.	Pc4	Tfe8
7.	Pf3	Ld6	19.	Dd2	Lh5xf3
8.	Lb5+	c6	20.	g2xf3	Deze opening in de
9.	d5xc6	b7xc6	koningsstelling leek me niet gevaarlijk		
10.	La4	0-0	Ik vergat dat de witte toren bij de		
			volgende reddingsmanoeuvre opgesloten		
			raakt.		

20.	Tbd8	28.	d4	c5xd4
21.	Pe3	Ph5	29.	Dd3	Tg5
22.	Pd5		30.	Dd3xd4 dreigend	31. Txh6+
een verdedigingszet om Pf4 te			30.	Kh7
voorkomen			31.	Te1	Dc6
			hier had Hagendijk nog ± 1½ minuut.		
22.	Dd7	32.	Dd3	Lc7
23.	Kg2	Te6	33.	De2	Dg6
24.	Te4	f5	34.	Df1	Td2
25.	Th4	Tg6+	35.	Te6	Lb6
26.	Kh2	Pf4	36.	Te6xg6	Tg5xg6 (+5 sec.)
indien 26. ...		e4+; 27. F4	37.	Dc4	Td2xf2+
27.	Pd5xf4	e5xf4	38.	Kh1	Te6
			(mat dreigde op 98)		
			na 38. ... Tg1+; 39. Kxg1, Txc2+;		
			40. Kg2, Txc4; 41. Lxc4 komt zwart		
			ook niet verder.		

39.	Dc4xe6	Tf1+
40.	Kg2	Tf2 +
41.	Kg1	Txf3+
42.	Dxb6	a7xb6
43.	Kg2 ?? (La4)	Tg3 +
44.	Kh2	g5
45.	Th5	Kg6
46.	Lf7 +	Kxf7
47.	Th5xh6	

Er werd afgebroken. Thuis aanalyseerde ik 47. ... Te3
Er was nog hoop om tweede te worden achter Westerveld, die in het midden-spel v. Wijgerden verslagen had.

De volgende dag tegen v. Wijgerden. Ik had pas één keer tegen hem gespeeld en dat was tijdens de voorwedstrijden van Rotterdam-Antwerpen 1966. Het werd toen een voortijdig "staakt het vuren" (2 partijen op één avond). Ik kan me alleen nog herinneren dat ik iets beter stond.

v. Wijgerden - Smit

1.	e4	e5	21.	Pd5	Kg7
2.	Pf3	Pc6	22.	De2	Le6xd5
3.	Lb5	a6	23.	e4xd5	Tfe8
4.	La4	Pf6	24.	Dd2	De4
5.	0-0	Le7	25.	Pa5	De2
6.	La4xc6	h7xc6	26.	Tad1	Dh5+
7.	d4	0-0	27.	Kg1	Te2
8.	Pf3xe5	c5	28.	Dc1	Tb8
9.	d4xc5	Le7xc5	29.	Pc6	
10.	Lg5	d6		te gulzig, beter Td2	
11.	Pd3	Ld4	29.	...	Le3 (!)
om c3 uit te lokken					
12.	Pd2	h6	30.	f2xe3	Tb8xb2
13.	Lh4	g5	31.	Dc1xb2	Te2xb2
				(noodzakelijk)	
14.	Lg3	Lg4	32.	Tf3	Dg6
15.	De1	Ph5	33.	Tdf1	Tb1
16.	c3	Ph5xg3	34.	Pd86(Txf7+ dan Dxf7)	Tb1xf1+
17.	h2xg3	La7	35.	Tf3xf1	f6
18.	kh2	Df6	36.	Pe6 +	Kf7
19.	Pc4	Dg6	37.	Pe6xc7	Dd3
20.	Pb4	38.	38.	Tf3	Db1 +
hier kwam ik in moeilijkheden			39.	Kh2	Db7
20.	...	Le6	40.	Pe6	Db7xd5
				wit geeft op. a2 valt ook nog indien	
				Pd8+, Ke7 is het paard gevangen.	

Maar wat hielp deze één ? Na de nederlaag van Westerveld tegen Hagendijk zag ik zelfs nog een gedeelde eerste plaats binnen bereik. De afgebroken stelling echter bleek "verloren" in plaats van "beter" te zijn.

Er volgde in verkorte notatie nog:

- 47. ... b5 (en niet Te3)
- 48. Tb6 Te3
- 49. Tb6xb5. Te2 +
- 50. Kg1 Kg6 zwart verdoet geen tijd aan de c-pion.
- 51. a4, f3; 52. Tb3, g4; 53. Hxg4, Fxg4; 54. a5, kg5; 55. a6, Kh4;
- 56. a7, Kg3; 57. Kf1 (a8D dan Te1 mat), Txc2; 58. Ke1, Tc8; 59. Tb8, f2+
- 60. Kd2, F1D; 61. a8D, Df4 + uit.

De problemenserie uit het december-nummer wordt de volgende maand vervolgd. Puzzelt u s.v.p. niet langer op no.3. Er is een pion weggevallen.

Een prettig schaakjaar 1969 (partijen TEGEN mij uitgezonderd) wordt u toegewenst door

Daan Smit

Snelschaken

Op vrijdag 27 december 1968, tussen Kerstmis en "Oud-en-Nieuw" werd wederom ons snelschaaktoernooi georganiseerd waar om het kampioenschap van Overschie kon worden gestreden.

Teleurstellend was het dat de belangstelling (25 man) minimaal bleek te zijn. Mogelijk was dat inharent aan de gekozen vrijdag die als enige werkdag tussen de vrije Kerstdagen en een vrij weekend noodde tot het aanvragen van een snipperdag en het uitbouwen van deze serie vrije dagen tot een korte Kerstvakantie.

Nochtans is een opkomst van 25 man, waaronder dan nog een oud-lid, geen aanmoediging voor de organisatie terwijl notabene het inleggeld tot het absolute nul-punt was gereduceerd. !

Een indeling in 3 groepen van elk 6 spelers en 1 groep van 7 bracht in de voorronde een scheiding tot stand. Bij de her-indeling werd besloten een finale-groep van 12 spelers te vormen en 2 restgroepen van elk 7 spelers. Dit kon omdat één lid flink wat later toen was komen opdagen. De restgroepen speelden, zoals iedereen in de voorronde, met 5 min. per speler per partij., terwijl in de finale 4 min. beschikbaar was om de tegenstander te vellen. In de finale-groep stevente de heer L. Engelfriet regelrecht opeen 1e plaats af. Al mocht ondergetekende het genoeg smaken hem aan de rand van de afgrond te brengen, toch slaagde ik er niet in hem het laatste duwtje te geven voor dat mijn vlag halfstok hing. Twee anderen slaagden daar beter in en dwongen hem op z'n knieën. Maar met de geweldige score van 9 uit 11 won hij tenslotte toch de finale en kreeg voor 1 jaar de ZUIL mee naar huis. Met een half punt achterstand werd de Heer P.J. Nathans tweede en met een halfje minder deelden de heren A.H. Hammer (de kampioen van '67) en W.A. van Veen, de 3e en 4e plaats broederlijk. Pas op de vijfde plaats en dat is toch eigenlijk wel een tegenvaller, treffen wij de sterke v.d. Herik, die met $7\frac{1}{2}$ uit 11 nog $1\frac{1}{2}$ punt voor bleef op nummer 6. Met zes punten bezette de heer R.J. de Vrij jr. deze laatste plaats van de bovenste helft. In de restgroepen zal ongetwijfeld ook flink strijd zijn geleverd, maar door de drukte van de finale-groep heb ik daar niet veel van gemerkt, zodat een verslag daarvan ontbreekt. De uitslag heb ik wel en die was als volgt;

2e groep: 1. O.H.K. Roth	2. L.J. Beaufort	3. G. Takkenberg
3e groep: 1. H.A. Krop	2. E.W. v. Musscher	3. Z. Post

Rest mij dat meer dan de helft van het aantal deelnemers voor een prijs in aanmerking kwam, mede door de gulle gaven van enkele onzer leden.

M. Degeling

Spelregels

Wist u dat schaakstukken kunnen lopen ? Ik had nooit gedacht dat ze pootjes hadden. Maar in artikel 6 van het F.I.D.E.-spelreglement staat het duidelijk. Daar-in wordt de "Loop Der Stukken In Het Bijzonder" geregeld.

Het spreekt vrijwel vanzelf dat u de regels van dit reglement volledig uit het hoofd kunt opdreunen maar vanzelfsprekend, vergeet u in het heetst van de strijd zo af en toe welereis een piepklein regeltje, of niet soms ? Een bijzondere loop van twee stukken van de-loop-der-stukken-in-het-bijzonder wil ik nog even met u doornemen.

De rochade (spreek uit : rokade). Daarover staat letterlijk geschreven :

De rochade is een verplaatsing van de koning in vereniging met een verplaatsing van een toren, tezamen tellende voor één enkele zet (van de koning). De rochade moet nauwkeurig als volgt worden uitgevoerd:

De koning verlaat zijn oorspronkelijke veld en gaat staan op het naastbij gelegen veld van dezelfde kleur op dezelfde rij, hetzij ter linker-, hetzij ter rechterzijde; vervolgens wordt de toren, in welks richting de koning verplaatst is, aan de andere zijde van de verplaatste koning gezet op het naastbij gelegen veld.

De rochade is voorgoed onmogelijk voor de partij wiens koning reeds heeft gespeeld. De rochade is eveneens voorgoed onmogelijk met een toren welke reeds heeft gespeeld.

De rochade is tijdelijk onmogelijk:

- a. indien het oorspronkelijk veld van de koning, of het veld dat hij moet passeren, dan wel het veld waarop hij na de rochade zou komen te staan, door een vijandelijk stuk bestreken wordt;
- b. indien er een of meer stukken staan tussen de koning en de toren in welks richting de koning zich wil begeven.

In artikel 7 lid c staat dat een zet is voltooid bij de rochade, zodra de hand van de speler de toren op het veld van bestemming heeft losgelaten. Wanneer de hand van de speler de koning heeft losgelaten is de zet niet voltooid, maar de speler heeft dan niet meer het recht een andere zet dan de rochade uit te voeren.

Dus mijne heren moet u in het vervolg eerst de koning en daarna de toren spelen. Hierop zal worden gelet en zonodig zal artikel 17, 4e lid)("Een partij is verloren voor de speler die weigert zich gedurende het spelen te onderwerpen aan het onderhavige spelreglement"), streng worden gehanteerd.

Een ander probleem doet zich voor bij promotie van een pion. De speler wiens pion op het laatste veld van een lijn aankomt, - ik vat nu even de artikelen samen - moet onmiddellijk deze pion vervangen door dame, toren, loper of paard van dezelfde kleur. De zet is pas voltooid als de speler zijn nieuwe stuk heeft losgelaten op het promotie-veld. Pas hierna mag hij de klok stilzetten en de klok van zijn tegenstander aan de gang brengen. Slechts wanneer het gekozen stuk niet ter beschikking is mag de klok worden stilgezet. Speciaal bij snelschaken komt dit nog al eens voor. U hebt dus nimmer het recht om van uw tegenstander te eisen dat hij het gekozen stuk op het bord zet en ondertussen vast zijn klok te laten lopen, u vervangt het stuk in uw eigen tijd.

Ook het noteren is in het reglement geregeld. Naar aanleiding van dat artikel trof ik in Schakend Nederland van januari 1968 onderstaand artikel van de heer van Slavekoorde aan :

De partijnotatie: een moeilijke zaak

Het is lang niet gemakkelijk een achter het bord gespeelde partij correct te noteren, vooral niet wanneer de situatie spannend wordt en de tijdnoed een woordje gaat meespreken. Het is maar zelden dat men na afloop een feilloze (en leesbare) partijnotatie in handen krijgt. Samenstellers van toernooibulletins hebben er vaak de grootste moeite mee.

Over deze puur menselijke aspecten willen wij het echter niet hebben. Ditmaal iets over een misbruik, dat in het systeem van noteren in ingeslopen - vooral onder sterke spelers en in sommige schaak-tijd-schriften - met betrekking tot de zgn. verkorte notatie.

Voor wie het niet weet:

De verkorte notatie onderscheidt zich van de lange notatie, doordat het veld van vertrek van stuk of pion wordt weggelaten. Maar het veld van aankomst dient behouden te worden.

Voorbeeld van lange notatie: 1. Pg1-f3.

Korte notatie: 1. Pf3, soms 1. Pgf3 (namelijk als nog een ander paard naar f3 zou kunnen gaan).

Ander voorbeeld: 6. c4xd5 e6xd5 (lang). En 6. cxd5 cxd5 (kort) of 6. cd5:ed5 (eveneens kort).

Nu het ingeslopen misbruik ! Wat ziet men geschieden ? Ook het veld van aankomst wordt tegenwoordig weggelaten. En daartegen kunnen wij niet genoeg fulmineren.

Wat denkt u van het volgende staaltje van ultra-verkorte partijnotatie:

7. cd cd 8.ab ab 9.hg fg?? Weet u uit uw hoofd wat hier bedoeld is ?

Dit: 7.cxd5 cxd5 8.axb4 axb5 9. hxg4 fxg4 !

Dat is één punt van kritiek: het weglaten van het veld van aankomst. Maar in dat zelfde afgrijselijke voorbeeld zit nog een tweede hinderlijke afwijking, n.l. dat het voorgeschreven teken voor slaan is weggelaten! U weet natuurlijk dat men formeel gesproken de keus uit twee tekens heeft. Men mag schrijven zowel cxd5 als cd5: ! Heel jammer dat die keus er is. In Schakend Nederland kiezen wij systematisch de notatie cxd5, omdat de ervaring ons pijnlijk heeft geleerd dat het andere teken verwarring met de gewone dubbele punt (:) kan oproepen en opleveren. Wij schrijven dus, waar mogelijk, cxd5! Maar de misbruikers doen niets meer. Zij laten zelfs de : weg. En ook daartegen hebben wij ernstig bezwaar.

Een van onze nationale "boosdoeners" is Donner. Hij noteert overigens keurig: leesbaar, accuraat. Maar geen veld van aankomst, géén "slaan"-tekens.

Een van de "boze" schaaktijdschriften is de Deutsche Schachzeitung. Keurig gedrukt, zelden drukfouten. Maar geen veld van aankomst, geen "slaan"-tekens

Wij houden geen kruistocht, noch tegen Donner, noch tegen de D.S.Z. Gunst nee ! Maar wij bepleiten wel een terugkeer naar de voorgeschreven, officieel door de FIDE voorgeschreven, korte notatie.

Hier ligt een uitstekende taak voor wedstrijdleiders, jeugdleiders en soortgelijke functionarissen. Zij kunnen dit "kwaad" helpen bestrijden. Zij kunnen ervoor zorgen dat de verminkte korte notatie op den duur weer het normale aanzien krijgt.

U vindt dit overdreven ? Dan hebben wij nog drie slotopmerkingen.

De eerste is deze: Probeert u eens uit uw hoofd een partij na te spelen waarin de gesignaleerde misbruiken voorkomen. Wij zijn er vrijwel zeker van dat U - gewone schaker - reeds na 10 zetten het spoor bijster bent !

De tweede is wat "gemener": Een speler die zijn partij moet afbreken en daarbij niet gebruik maakt van de officieel voorgeschreven notatie (Het FIDE-reglement vereist in dat geval zelfs de lange notatie!) kan het overkomen dat zijn partij bij het openen van het couvert zonder pardon verloren wordt verklaard. U moogt dit "flauw" vinden, de voorschriften luiden nu eenmaal zo.

De derde is van praktisch belang: Degenen die partijnotaties moeten verzamelen - voor een boek, voor een bulletin, voor een dagblad, voor een clubblad - hebben het heus al hard genoeg, zo slecht zijn gemeenlijk de notatiebiljetten ingevuld.

De "zondigende" schaakspelers mogen die functionarissen heus wel een steuntje geven door tenminste de juiste notatie te gebruiken. Het noteren van het veld van aankomst en van het "slaan-teken" helpt de "decodeerders" van hun notatiebiljet aanzienlijk om tot de correcte partijnotatie te komen !

Het is zonder meer duidelijk hoe de hoofdredakteur van Schakend Nederland over dit onderwerp denkt. Ik ben dan ook van mening dat ook hierbij artikel 17 lid 4 streng dient te worden gehandhaafd.

M. Degeling

V e r l e R e i z e n

De 15e Studentenmanschaftweltmeisterschaften liggen alweer ver achter ons. Toch wil ik ten aanzien hiervan enkele dingen uit de sloot halen. Ons nationale team waaraan op de een of andere manier zeer weinig ruchtbaarheid is gegeven bestond uit: (naar bandvolgorde): A.M.J. v.d. Berg, B.J. Schendstok, H.J. v.d. Herik, P.J. Nathans en P. v.d. Weide.

Monsieur Nathans en ondergetekende besloten samen naar Ybbis - wereldberoemd door zijn Donaukraftwerken-- te liften.

Ons vertrek was rommelig, net als het weer, hetgeen een causaal verband vormt. Am Abend bereikten wij de Raststätte nabij Frankfurt, alwaar wij de nacht zit-tend; etend, drinkend, vragend, dommelend doorbrachten. Onderweg hadden wij reeds een ontmoeting gehad met een hage-preker die een aanval deed op het wereld lift-record. Hij stond reeds 12 uur. Wij intussen spoeden ons in de nacht naar Karlsruhe, alwaar wij 's ochtends om 8 uur aankwamen. Om 1 uur waren wij er nog. Niet omdat wij het zo'n fijne stad vonden, maar gewoon ongunstige lift. Des avonds bereikten wij, na bij Stuttgart in het gras te hebben gepit, München. Hier voelden wij ons spoedig thuis in Wienerwald.

In Munchen overnachten wij, althans ik pitte een paar uur tussen het plastic en werd 's ochtends gewekt door Monsieur Nathans. Wij spoeden ons naar de weg en hij reikte me de ochtendkrant van die dag aan. Ach, ik kan toch niet slapen en zo'n krant is nooit weg was het commentaar.

Dat wij schakersgezichten hadden was ons nooit opgevallen, maar wel de bekende ex-studententeamspeler en nu hulparbiter Herr Arlanowski. Hij zag het in, nam ons mee, picknikte met ons, en zette ons voor ons hotel "Josef Marg" uit. Zo hoort het ook mompelden wij en stapten rustig naar binnen. Vogels van velerlei soorten prikkelden ons oog. Israëli's te paard, kastelen alsof het Egyptische tanks waren. Maar ook Denane zat daar, als een specht klopte hij op z'n hoofd, en als een hooikever wriemelde hij met zijn handen door zijn baard. Echter, hij zat vol grappen, welke hij te pas en te onpas uit zijn wijdfalpende manchetten schudde.

Berg arriveerde. Hij meldde: ik ben komen liften uit Leiden naar Salzburg, daar heb ik de trein naar Ybbis genomen. Snel had hij het gedaan. Wij informeerden en daar bleek: afgehaald in Leiden en bij het station in Salzburg uitgezet. (Vrienden waren het. En dat heet dan ook liften !)

Het verloop van het toernooi heeft een ieder in de krant kunnen lezen, zodat me het nuttig lijkt hier niet verder over te praten.

Wij werden n.l. 1e in de C-groep, hetgeen niet onaardig lijkt, nee, zelfs zeer goed. Ontluistering voelt u echter, als ik meld dat dit wil zeggen in de totale eindstand: 21e; en dan nog te weten dat er geen D, E, etc. groepen meer waren en de C-groep uit 5 landen bestond. Au !!! Beladen met roemrijke nulli's keerden we huiswaarts.

Edoch het toernooi was niet enkel geschuif. De Belgen zorgden voor veel spektakel; liepen weg, kregen ruzie, begonnen met 4 man, groeiden aan tot 5 en eindigden het toernooi met 3. Het prachtigst van alles was dat ze elkaar altijd lieten verliezen. Dreigde een Belg te winnen, dan werd hij zo afgeleid met vragen om vuur en andere kletspraatjes dat er zodoende nooit een vette één achter zijn naam kwam. U begrijpt, de Belgen lieten we achter ons.

Onze match met Frankrijk was van bijzonder kaliber. Berg en Schenk wonnen, monsieur Nathans remiseerde grootmeesterlijk en ik speelde tegen bovengenoemde Denane. Deze man, die daarom zo merkwaardig is, omdat hij snuivend, rochelend en wroetend achter het bord zit, speelde de opening zeer snel en doelbewust.

Hij kende mijn lijfvariant beter dan ik en ik kwam dan ook zeer gehavend uit de opening, een pion achter, versplinterde stand, Dames geruild etc. Echter, ik hergroepeerde de houtjes enigszins en bouwde wat er te bouwen viel. Hij drong echter sterk aan en dreigde reeds aan drie kanten mat. Ik meende echter met het spelen van mijn pion een onmiddellijk mat uit de stelling te halen, edoch Denae zette zich aan het denken en zei tegen mij iets onverstaanbaars. Ik meende dat hij vuur vroeg en liet hem het nog eens herhalen. Hij schetterde echter uit "Fünf" en om zijn woorden kracht bij te zetten stak hij de volle hand op, niet om mij een hand te geven. Weer schaterde de stem door de tournooizaal: Fünf Züge Mail. Het Frans kent dergelijke krachtige taal niet. Een siddering beving mij, niets is erger dan zo aangekondigd de dood tegemoet te gaan, temeer daar vele vogelsaan kwamen snellen om dit grote wonder te zien gebeuren. Want een wonder zou het zijn. Iedereen keek en keek. Denane had zijn zet reeds gedaan. Schaak was het. Twee velden had ik met de koning. Het ene al beter dan het andere. In geen van beide zag ik mat.

Na afloop van de partij moest ik echter erkennen dat de ene Kxf6 (ik had wit) mat opleverde, bij de andere daarentegen, Ke6, leek mij geen direkt matgevaar aanwezig, sterker nog mijn ver opgerukte koning dreigde materiaalwinst. Daar ging mijn opponent weer zitten; wat zou hij nu in petto hebben? Hij schudde het hoofd en even later de handen. Wat was het geval? Niet ik, doch hij gaf op.

Na Kef verloor de mens een toren en de partij. It's all in the game !

Vijf ronden later voelde Denane nog eens geducht hoe sterk Nederlanders schaken. Ditmaal speelde hij tegen Monsieur Nathans. De partij werd afgebroken en Denane gaf zijn zet af. Na het eten werd Denane verhoord. De enveloppe ging open en daar meldde Denane: "Opgeven". Een bizarre, niet geappriceerde grap.

Een slotmaaltijd gaf het besluit aan dit toernooi.

Wij zaten beneden en lieten obers, kelners, en wat dies meer zij, aanrukken, terterwijl wij als leeuwen het ons toegediende opaten. Althans zo moeten de inwoners van Ybbis, die op de balustrade rondom ons, hongerige blikken werpend, stonden toe te kijken, het gevoeld hebben.

Vreemd volkje, die Oostenrijkers.

Onze terugreis was nog veel interessanter, maar dit kan Monsieur Nathans beter eens beschrijven, hij verhaalt dan van zijn omzwervingen in Ybbis, Neurenberg en Frankfurt en van zijn contacten met Hotelratten.

Om mijn geschreven artikel over wederwaardigheden te Ybbis kracht bij te zetten wil ik u deelgenoot maken van een enkele partij. Nederlandse partijen zijn op een enkele uitzondering na, niet goed genoeg voor kritiek en om niet chauvenistisch te zijn, neem ik die dus niet.

Allereerst: Hoe onze Russische Vriend Tuknanov de nulli incasseerde. De partij is duidelijk genoeg.

Wit: Sparrov (Bulg.)

Zwart: Tuknanov (USSR)

1.	e2-e4	c7-c5	13.	Le2-f3	Pd7-c5
2.	Pg1-f3	d7-d6	14.	e4-e5	f6xe5
3.	d2-d4	c5xd4	15.	f4xe5	d6xe5
4.	Pf3xd4	Pg8-f6	16.	Pd4-b3	Da3-b4
5.	Pb1-c3	a7-a6	17.	Kg1-h1	Pc5-a4
6.	Lc1-g5	e7-e6	18.	Pk3xa4	Db4xa4
7.	f2-f4	Dd8-b6	19.	Dd2-g5	Th8-h7
8.	Dd1-d2	Db6xb2	20.	Lf3xb5	Da4-d7
9.	Ta1-b1	Db2-a3	21.	Tf1xf7	Th7xf7
10.	Lg5xf6	g7xf6	22.	Tb1-f1	Dd7-e7
11.	Lf1-e2	h7-h5	23.	Dg5-g8	geeft op.
12.	0-0	Pb8-d7			

eraf gepoept !!